

РЕШЕНИЕ

№ 163

гр. Плевен, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Валери Цв. Цветанов

при участието на секретаря ПЕТЯ П. АНТОВА
като разгледа докладваното от Валери Цв. Цветанов Административно
наказателно дело № 20244430200428 по описа за 2024 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по чл. 59 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „М. ****“ ООД, ЕИК: ***, с адрес гр.София, ул. ***, със законен представител Е. И. М. против електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата № 8504361605 от 17.11.2020г. на Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на жалбоподателя на основание чл.187а ал.2 т.3 вр. чл.179, ал.3б от Закона за движение по пътищата е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл.102, ал.2 от Закона за движение по пътищата, както и заплащане на таксата по чл.10б, ал.5 от ЗП съобразно категорията на притежаваното пътно превозно средство в размер на 119,00 лева.

Недоволен от издадения електронен фиш е останал жалбоподателят „М. ****“ ООД, който го обжалва в срок. Законният му представител – Е. И. М., редовно призован, не се явява. В жалбата законният представител на дружеството - жалбоподател Е. И. М. е направил искане електронният фиш да бъде отменен като незаконосъобразен и неправилен, издаден в нарушение на процесуално правните и материално правните разпоредби на закона.

Административнонаказващият Агенция „Пътна инфраструктура се

представлява от юрк. Д.М., който изразява становище, че обжалваният електронен фиш е законосъобразен и следва да бъде потвърден.

Съдът, като прецени доказателствата по делото поотделно и в съвкупност и взе предвид доводите на жалбоподателя, констатира следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок съгласно разпоредбата на чл.189, ал.8 от ЗДвП и от лице, имащо правен интерес от обжалването, поради което се явява допустима и следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна.

На жалбоподателя „М. ****“ ООД, със законен представител Е. И. М. е съставен електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата № 8504361605 от 17.11.2020г. на Агенция „Пътна инфраструктура“ за това, че на 17.11.2020 г. в 08:11 часа е установено нарушение № B46FDDDD21A8F251EE053021F160A1789, с ППС влекач Рено Магнум, регистрационен номер ***, с технически допустима максимална маса 19000, брой оси 2, екологична категория ЕПС, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 0, в община Долни Дъбник, за движение по път I – 3 км 100+471, с посока Нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС частично не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата, тъй като посоченото ППС има тол декларация за преминаването, но платената категория е по-малка от измерената.

Нарушението е установено с устройство №40221, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път I-3 км 100+471.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от писмените доказателства по делото – заверено копие на електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата № 8504361605 от 17.11.2020г. на Агенция „Пътна инфраструктура“; Създаден доклад от Електронната система за събиране на пътни такси по чл.167а ал.3 от ЗДвП за установени нарушения по чл.179 ал.3-3в от ЗДвП; справка собственост на МПС – заверена извадка; статично изображение във вид на снимков материал на пътно превозно средство с рег. №*** – 2 броя; Известие за доставяне ИД PS 1618 OOVRYJ C.

Преценявайки изложената фактическа обстановка, от правна страна, съдът прие следното:

Съгласно разпоредбата на чл.139, ал.5 от ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, а съгласно ал.7 на цитираната разпоредба водачът на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа,

да закупи маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползва, или да изпълни съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице.

Съгласно чл.102, ал.2 от ЗДвП собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство. Ако в свидетелството за регистрация е вписан ползвател, задължението се изпълнява от него.

Съгласно разпоредбата на чл.179, ал.3б от ЗДвП собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, включително в резултат на невярно декларирани данни, посочени в чл. 10б, ал. 1 от Закона за пътищата, се наказва с глоба в размер 2500 лв. Глобата се налага на вписания ползвател на пътното превозното средство, ако има такъв. Ако собственикът или вписаният ползвател е юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер 2500 лв.

Съгласно чл.187а ал.2 т.3 ЗДвП ако собственикът на пътното превозно средство е юридическо лице или едноличен търговец, за допускане движението на пътното превозно средство, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, на собственика се налага имуществена санкция, както следва: по чл. 179, ал. 3 – в размер 300 лв.; по чл. 179, ал. 3а – в размер 1800 лв.; по чл. 179, ал. 3б – в размер 2500 лв. При установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б в отсъствие на нарушителя се счита, че пътното превозното средство е управлявано от собственика му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател – от ползвателя, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице. Ако собственикът на пътното превозно средство е юридическо лице или едноличен търговец, за допускане движението на пътното превозно средство, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, на собственика се налага имуществена санкция, както следва по чл. 179, ал. 3б – в размер 2500 лв.

В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, като в електронен фиш са описани в достатъчна степен всички елементи от състава на административното нарушение и няма съмнение, че тези факти индивидуализират нарушението от обективна страна, както и че е издадено в

срок. При издаването на електронния фиш, също не са допуснати съществени процесуални нарушения, направено е точно описание на нарушението, датата и мястото на извършване, обстоятелствата, при които то е било извършено, и законовите разпоредби, които са нарушени.

Електронен фиш № 8504361605 е издаден от компетентен орган, тъй като разпоредбата на чл. 10, ал. 10 от ЗП, посочва, че Агенция "Пътна инфраструктура" осъществява правомощията на държавата във връзка със събирането на пътните такси и функциите на лице, събиращо пътни такси, както и по управлението на смесената система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, както и дейността по практическото прилагане, въвеждането, функционирането и контрола на системата за събиране на пътните такси. При изпълнение на своите правомощия по чл. 10, ал. 10 от ЗП Агенция Пътна инфраструктура е установила, като е и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗП, нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б, поради което може да бъде издаван електронен фиш в отсъствието на контролен орган за налагане на съответното наказание в размер, определен за съответното нарушение - чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП. В настоящия случай е налице подадена тол декларация за пътния участък от страна на собственика, но платената категория е по-малка от измерената. При това положение, обоснован и съответен на материалния закон е изводът на наказващия орган за извършено административно нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

Нарушението е описано достатъчно ясно в санкционния акт и по начин, по който наказаното лице може да разбере за какво е ангажирана административнонаказателната отговорност, поради което не е нарушено правото му на защита. Налице е осъществен състава на административното нарушение и същото е безспорно доказано. Правният анализ на законовия текст на чл. 187а, ал. 2, т. 3 от ЗДвП по недвусмислен и еднозначен начин разпорежда на административния орган при установяване на нарушение от вида посочен в диспозицията на правната норма, да бъде наложена императивно определената санкция.

В настоящия случай наказаният субект е търговско дружество – юридическо лице, а административнонаказателната му отговорност е ангажирана на основание чл.187а, ал.2, т.3 ЗДвП. Цитираният текст предвижда самостоятелна, корпоративна, обективна отговорност на ЮЛ и ЕТ при неизпълнение на задълженията си към държавата. В случая се касае за така наречената безвиновна отговорност при която вината не е необходим елемент на деянието, за да бъде то съставомерно.

При определяне на наказанието наказващият орган е съобразил правилно основанията за налагането му и е наложил единственото предвидено в закона наказание за това нарушение – имуществена санкция в размер на 2500 лева. Според съда извършеното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. С новата разпоредба на

чл.189з от ЗДвП, в сила от 23.12.2021 год., се предвижда, че прилагането на чл.28 от ЗАНН по отношение на нарушения по ЗДвП е недопустимо. Без съмнение, към датата на извършване на санкционираното нарушение /17.11.2020г. /, не е съществувало нормативно предвидено ограничение за прилагането на чл.28 от ЗАНН за нарушения по Закона за движението по пътищата.

Съгласно разпоредбата на чл.3 ал.1 от ЗАНН за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му, като в ал. 2 на чл. 3 е предвидено, че ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. С оглед на посочените разпоредби на чл.3 ал.1 и ал.2 от ЗАНН, настъпилата законодателна промяна след издаването на електронния фиш, изключваща прилагането на чл.28 от ЗАНН за нарушения по ЗДвП /съгласно новата разпоредба на чл.189з от ЗДвП, в сила от 23.12.2021 г./, не е приложима в настоящия случай. Тъкмо обратното, в съответствие с принципа по чл.3 ал.2 от ЗАНН, приложим е именно по-благоприятния за нарушителя закон, а именно - ЗАНН преди изменението, съобразно който преценката за законосъобразност на електронния фиш включва и преценка относно правилното приложение на чл.28 от ЗАНН. Изцяло в тази насока виж и Решение № 465 от 14.10.2022 г. по к. адм. н. д. № 608 /2022 г. на II състав на Административен съд – Плевен. Съгласно легалната дефиниция, дадена в пар. 1, т. 4 от ЗАНН „Маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Осъществено от жалбоподателя административно нарушение е формално. Същото не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с останалите нарушения от същия вид. При преценка на обществената опасност на деянието съдът счита, че не са налице предпоставките за приложение на чл.28 б"А" от ЗАНН. Съобразно Тълкувателно решение №1/12.12.2007г по Т.Н.Д.№ 1/2007г на ОСНК на ВКС преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. И тъй като съдът констатира, че в конкретния случай предпоставките на чл.28 от ЗАНН не са налице, следователно това не е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в противоречие със Закона.

От събраните по делото доказателства по безспорен начин се доказва извършеното нарушение, а именно, че на дата 17.11.2020г. процесното ППС се е движело в обхвата на платената пътна мрежа, като за него частично не е заплатена дължимата ТОЛ такса по чл.10 ал.1 т.2 от закона за пътищата. Процесното ППС попада в обхвата на ППС-та по чл.10б, ал.3 от Закона за

пътищата, за които се дължи заплащане на ТОЛ такса, като именно заплащането ѝ дава право на ППС да измине съответното разстояние. За конкретното ППС има тол декларация за преминаването, но платената категория е по-малка от измерената.. По делото по безспорен начин се доказва, че дружеството „М. ****“ ООД е собственик на процесното ППС, поради което правилно му е ангажирана административнонаказателната отговорност. Съгласно разпоредбата на чл.102 ал.2 от ЗДвП собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство. Още повече, че ЗДвП в разпоредбата на чл.187а ал.4 е предоставил възможност за собственика да се освободи от отговорност, ако в 7-дневен срок представи декларация, в която да се посочат данни за лицето, извършило нарушението. В конкретния случай такава декларация не е представена от собственика „М. ****“ ООД. Според съдебния състав законосъобразно контролният орган не се е съобразил с разпоредбите на РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2020/204 НА КОМИСИЯТА от 28 ноември 2019 година относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО, тъй като съгласно разпоредбата на чл.7 от Регламента той се прилага от 19.10.2021г., т.е. осем месеца след извършване на нарушението.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че е изтекла погасителната давност за издаване на електронен фиш. Съгласно Тълкувателно решение № 1/26.02.2014 г. на Върховния административен съд, постановено по тълкувателно дело № 1/2013 г., съкратеното производство за административнонаказателната отговорност чрез издаване на електронен фиш, въведено в ЗДвП, е изключение от общите правила на ЗАНН, поставящи началото на производството с АУАН и завършването му с НП. Електронният фиш е приравнен на наказателно постановление само по отношение на правното му действие, но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Чл. 34, ал. 1 ЗАНН установява сроковете за съставяне на актове за установяване на административния нарушения и издаване на наказателни постановления, които не са част от специалното производство по издаване на електронните фишове. След като е установено нарушение от автоматизирана система, то датата на установяване на нарушението и дата на издаване на електронния фиш неминуемо следва да съвпадат. Разпоредбата на чл. 189, ал. 11 ЗДвП приравнява влезлия в сила електронен фиш към влязло в сила

наказателно постановление, т. е. единствено по отношение на неговото правно действие. Следователно що се отнася до форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване на електронни фишове, нормите на ЗАНН са неприложими, включително и преценката относно давностните срокове по чл.34 от ЗАНН. След установяване и заснемане на нарушението следва да бъде съобразен единствено общият срок за административнонаказателно преследване от 4 години и 6 месеца, предвиден в чл. 81, ал. 3 във вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от Наказателния кодекс. В настоящия случай, обаче, предвид датата на извършване на нарушение по ЗДвП - 17.11.2020г., давностният срок за административнонаказателно преследване по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК не е изтекъл.

По изложените съображения съдът счита, че обжалваният електронен фиш следва да бъде потвърден, като законосъобразен.

По силата на разпоредбата на чл.63д, ал.1 от ЗАНН, в производствата пред районния съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административно-процесуалния кодекс. При този изход на делото и на основание чл. 63д от ЗАНН, след като установи законосъобразността и обосноваността на обжалваното наказателно постановление, съдът намери искането на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на разноски по реда на АПК за основателно, поради което същото следва да бъде уважено. В полза на Агенция „Пътна инфраструктура“ на основание чл.63д ал.4 от ЗАНН следва да се присъди възнаграждение в размер на 80 лв, тъй като учредението е било защитавано от юрисконсулт.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.9 вр.ал.2 т.5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата № 8504361605 от 17.11.2020г. на Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на жалбоподателя „М. ****“ ООД, ЕИК: ***, с адрес гр.София, ул. *** със законен представител Е. И. М. на основание чл.187а ал.2 т.3 вр. чл.179, ал.3б, от Закона за движение по пътищата е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл.102, ал.2 от Закона за движение по пътищата, както и заплащане на таксата по чл.10б, ал.5 от ЗП съобразно категорията на притежаваното пътно превозно средство в размер на 119,00 лева.

ОСЪЖДА „М. ****“ ООД, ЕИК: *** да заплати на основание чл.143, ал. 1 от АПК и чл.63д, ал.4 от ЗАНН на Агенция „Пътна инфраструктура“ - София направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Административен съд гр.

Плевен по реда на АПК в 14- дневен срок от съобщаването на страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____